

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Quam dispari modi recipienda sint præcepta Dei & hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

nuntiandum sanctissimum nomen ejus necessaria est, sine qua nec cogitare de bono opere valeo ut oportet; destitutus verò concursu ejus consueto, instar arboris aut statuæ persisterem omnis expers motus & vitæ functionum. Nec minus alterum est infallibile, quod si auxiliatricem mihi manum Deus præbeat opemque ferat ad id quod facere intendo necessariam, quodcunque fuerit, etiamsi humanis viribus majus videatur, exequi omninò potero, si volo; & mihi imputari debet, si careat effectu.

§. III.

Quam dispari modo recipienda sint præcepta Dei ac hominum.

Quare persuadere sibi Deum nobis imponere præcepta gravia & difficilia, & destituere tamen auxilio ad exequenda necessario, est fingere sibi Patrem optimum ac misericordissimum instar tyranni, & crudeliorem credere in servos suos quam ipsi barbari sint in bestias.

Ideoque si quid de nobis pro arbitrio suo constituat, haud est permissum examinare, utrum præstare possimus nec ne, quandoquidem certi sumus una cum præcepto daturum virtutem ad exequendum. *Deus mihi*

adjutor, fiducialiter agam & non timebo, dicebat David. Neque etiam licet inquirere, num quod jubet Deus, sit rationi nostræ consentaneum, aut ordinato naturæ cursus, siquidē ipse neutrius lege tenetur. Et in hoc dicebamus supra, consistere discrimen præcipuum inter obedientiam quam Deo debemus & quam deferimus hominibus. Si quid homo præcipit, non satis est mihi nosse quod regio fulgeat coronatus diademate, aut sacra sit insignitus thiarâ, quod parens meus sit, quod Dominus meus, quod Dux meus, aut quod imperare mihi possit pro potestate quam habet, quæcunque illa sit; sed præterea considerandum mihi est, num forte quod jubet, sit alienum à ratione, sit iniquum, injustum, *ἀδύνατον* perniciosum salutis & perfectioni animæ meæ. At cum Deus mandatum quodcunque tradiderit, ejusque habeam voluntatis certissima argumenta, continuo obsequendum est animo quàm promptissimo, nullâ examinis interpositâ morâ; & certâ cum fiducia vires non defore mihi, sed copiosam de cælo opem affuturam quâ exequi valeam quod jubetur. Tantum verò abest ut contra rationem agam aut prudentiam entendo obedire Deo etiam in eo quod rationem superat, & prudentiam humanam, ut

potius

potius maxima hæc sit laus rationis, & prudentiæ summa perfectio, obedire Deo in eo quod est supra rationem ac prudentiam ac nostram. *Quodcumque dixerit vobis, facite.* Hæc divina sapientiæ & politicæ rationis regula est quam sapientiæ mater & magistra sapientissima nobis tradidit. Fac securè, quidquid Deus imperat, fac sine contradictione, fac sine exceptione noli metuere ne erres aut confundaris obtemperando Dei præceptis, licet humana prudentia objiciat tibi nescio quam difficultatis aut absurditatis aut impossibilitatis speciem. Itaque si imperet tibi ut sisas cursum solis, aut super maris undas ambules, ut transferas montem de loco in locum, ut aquam exprimas ex pumice, noli tergiversari & dicere. hæc præcepta excedunt naturæ vires. Nam Deus horum autor & iussore vel hitte extra naturæ limites & jurisdictionem, jubendo res quæ supra naturam sūt, & superiorem se constituit naturæ legibus. Quod si principes Ecclesiastici & sæculares possunt jus canonicum, aut civile, quod condiderunt, relaxare, & ab ejus obligatione eximere quos volunt, quidni idem possit Deus in lege naturæ quam constituit in omnium ordine atque inclinationibus creaturarum?